

Nhận Định Phục Vụ trong vai trò trưởng ĐH
Lê Thanh Liêm

1. Lịch sử của mình với Đồng Hành (ĐH)

Tôi tìm được Đồng Hành vào năm 1991 khi tham dự Hội Mặt Vùng Đông Bắc và Canada. Từ đó lối sống Đồng Hành đã thu hút tôi. 10 năm sau cha Hùng mời tôi tham dự vào cuộc thử nghiệm chương trình Lightworks, và sau đó tôi được có kinh nghiệm làm Linh Thao trọn. Tôi được phục vụ anh chị em của ĐHĐB trong vai trò trưởng vùng trong 6 năm cho đến 2003 khi Đại Hội Đồng Hành 2002 tại New Orleans bầu tôi vào vai trò Trưởng Phong Trào Đồng Hành. Năm 2004 là một biến cố đầy ân sủng khi ĐH trở thành một phần tử của Christian Life Community khi gia nhập vào CLC-USA tại National Assembly Miami. Sau đó tôi làm cam kết trọn vào CLC. Tôi phục vụ trong vai trò trưởng cho đến 2008 khi NCC của CLCUSA bầu tôi vào vai trò president của CLCUSA. Tôi được diễm phúc tham dự World Assembly tại Fatima, Portugal vào năm 2008 – thật là một kinh nghiệm tuyệt vời. Năm 2006, Ban Phục Vụ ĐHCLC thành lập Ban Huấn Luyện với sự chuẩn thuận của cha Trí, EA của ĐHCLC, và tôi lại có diễm phúc phục vụ anh chị em ĐHCLC trong môi trường huấn luyện mới này. Năm 2012 tôi được cha Hùng mời cùng làm việc với cha và chị Mộng Hằng cho việc tổ chức chương trình Lightworks thành một public ministries trong CLC-USA. Lightworks là môi trường phục vụ chính của tôi, nhưng tôi cũng được giúp chương trình Canh Tân Đời Sống Hôn Nhân qua lời mời của anh chị Hưng Kim-Anh khi khởi xướng khóa đầu tiên vào năm 2006 tại Philadelphia. Thêm vào đó là Ban Tổ Chức S.E.E.D. Đông Bắc mời tôi soạn chương trình tĩnh tâm cho các cha mẹ trong khóa S.E.E.D. từ năm 2009 đến 2014. Gần đây tôi được mời cùng làm việc với Lois và Marie soạn và tổ chức chương trình CLC Guides Formation cho CLCUSA, trong đó bao gồm ĐHCLC.

2. Đồng Hành là gì đối với tôi? Tôi có chấp nhận Nguyên tắc Căn Bản của ĐH-CLC như là lối sống và ơn gọi của tôi chăng?

Lối sống CLC, nhất là lối sống chiêm niệm trong hành động của Linh Đạo I-nhã đã uốn nắn tôi cho đến ngày hôm nay. Ngoài niềm vui trọn vẹn của gia đình vợ con, anh chị em Đồng Hành là một món quà tôi rất trân quý trong đời sống của tôi, vì thật sự đó là một món quà vô giá từ Thiên Chúa để tỏ hiện tình yêu của Ngài cho tôi.

3. Tôi mong ước được thấy những gì nơi cộng đoàn ĐH trong ba năm tới?

Sau 14 năm vào CLC, anh chị em chúng ta vẫn cùng nhau nỗ lực để sống trọn vẹn hơn với ân sủng CLC với nhiều cố gắng như là của cả cộng đoàn. Nhưng có lẽ the best has yet to come, vì còn biết bao nhiêu ân sủng mà Thiên Chúa đang chờ đợi anh chị em chúng ta để ban tặng khi chúng ta hiểu thấu đáo và chín chắn hơn để có thể

trung thành hơn với sứ mệnh của CLC (purpose), trong cơ cấu của CLC (structure) và với phương cách của CLC (process).

4. Chúa ban cho tôi những món quà nào có thể dùng để phục vụ anh chị em?

Biết bao ân sủng Chúa đã ban cho tôi qua ĐH. Ngay cả điều tôi trân quý nhất trên đời là Anh-Vinh, người vợ yêu quý của tôi cũng là từ và nhờ Đồng Hành làm mai mối. Con trai của tôi cũng được sanh ra và lớn lên trong nôi của tình liên đới ĐH của anh chị em ở mọi nơi. Và qua ĐH tôi được biết và kết thân với biết bao anh chị em thật đáng quý. Những món quà này là những động lực và nguồn cảm hứng cho tôi phục vụ anh chị em – nó thể hiện tình yêu của Chúa cho cộng đoàn của chúng ta, và qua đó Ngài mời tôi cùng đồng lao cộng tác với Ngài phục vụ và yêu thương.

5. Tôi có ao ước muốn phục vụ cộng đoàn ĐH theo sự đề cử này chăng?

“Ước muốn” thì điều tôi ước muốn trong lòng là ước mong điều gì Thiên Chúa ước muốn cho cộng đoàn của chúng ta, tôi xin được phó thác vào bàn tay yêu thương của Thiên Chúa và cậy vào sự nhận định và quyết định của anh chị em trong Đại Hội 2018.

6. Tôi có được sự nâng đỡ của gia đình và Nhóm của tôi không?

Anh-Vinh, vợ tôi, đặt cho tôi hai câu hỏi khi chúng tôi cùng nhau nhận định lời mời gọi phục vụ này: Anh muốn cho Chúa tự do, hay anh muốn quyết định? Anh có sợ bị quê không nếu anh không “thắng”? Trong tâm tình yêu mến, tôi sẵn sàng bị “quê” vì đó là một ân sủng của yêu thương.

7. Tôi đi qua tiến trình nhận định này như thế nào và kết quả của nhận định này ra sao?

Tôi có dịp chia sẻ với người linh hướng của tôi về tiến trình cầu nguyện của mình, nhưng lúc đó tôi chưa đến một quyết định nào. Dần dần, trong những giây phút tâm tình với Chúa về ĐH, những ân sủng anh chị em chúng ta đã nhận được cũng như những khó khăn chúng ta phải đối diện trong tương lai. Tâm tình của Chúa cho anh chị em chúng ta như là một ánh sáng cho một thực thể hình như chưa có câu trả lời nào rõ ràng. Tôi cảm thấy một niềm tự do nội tâm dâng lên trong lòng tôi. Tâm tình của Thánh I-Nhã khi phân vân phải bảo vệ danh dự của Đức Mẹ như thế nào với người Moore trên đường là phó thác và tin tưởng vào Thiên Chúa. Tôi cũng đang mang tâm tình này, phó thác vào Thiên Chúa và để anh chị em quyết định cho mình. Tất cả là ân sủng từ trời cao.